

Prvostepeni sud rješavajući spor proveo je sve dokaze i utvrdio činjenice potrebne za pravilno rješenje spora, pa je na temelju tako utvrdjenog činjeničnog stanja donio presudu koju je jasno i određeno obrazložio. Tako utvrdjeno činjenično stanje i obrazloženje pobijane presude ovaj sud u cijelosti prihvaća.

Obzirom na vještačenjem utvrdjene tjelesne povrede tužiteljeve s jedne strane, a i okolnost da je do odnosnih ozljeda a i nesreće došlo djelomičnom krivnjom i samoga tužitelja, ovaj sud nalazi da je ocjena prvostepenog suda u pogledu visine naknade štete pravilna i primjerena.

Prigovor nenadležnosti suda, istaknut od strane tuženoga, ne može se prihvatiti. Iz utvrdjenog činjeničnog stanja slijedi da je tužitelj na brodu tuženoga boravio službenim poslom, pa se za odnose službene osobe i za eventualne povrede takove osobe na brodu primjenjuju odredbe pomorskog prava, pa je stoga u smislu odredaba čl. 455, toč. 2 Zpp-a za rješenje predmetnog spora nadležan Okružni privredni sud. Ocjenjujući odgovornost tuženoga za nastalu štetu, sud je osnovano i pravilno primijenio odredbe čl. 35 Pravilnika za izvršenje Uredbe o redu u lukama u pogledu poduzimanja mjera sigurnosti, kao i potrebnih HTZ mjera na brodovima, pa stoga prigovor tuženoga nije se mogao prihvatiti.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br. IV-S1-273/73-2
od 19.II 1973.

Vijeće: Gavro Badovinac, dr Ernest Vajić, dr Velimir Filipović

Zapovjednik pomorskog broda - Ovlaštenje za primanje tužbe protiv brođara - Zapovjednik broda je ovlašten primiti tužbe upućene protiv brođara, ako se ne radi o poslovima za koje se za zastupanje traži posebna brođarova punomoć - Ovo vrijedi i za zapovjednika stranog broda koji se nalazi u jugoslavenskoj luci

Tužitelj je u sporu protiv brođara stranog broda naslovio tužbu zapovjedniku broda.

Svojim rješenjem prvostepeni sud pozvao je tužitelja da izvrši prijevod tužbe, poziva na raspravu i dostavnicu na engleski jezik u svrhu da se tužba dostavi tuženom diplomatskim putem.

Sud smatra da tužba ne može biti dostavljena tuženom na ruke zapovjednika broda, iz razloga jer zapovjednik broda "Indian Ocean", koji se nalazi zaplijenjen u luci Rijeka, nema ovlaštenja za primanje tužbe, tj. pasivnih procesnih radnja. U smislu čl. 131 Zpp-a sud smatra da se tužba ima dostaviti osobno stranci, odnosno njegovom punomoćniku, što nije zapovjednik broda. Smatra da je zapovjednik ovlašten na pokretanje sudskog postupka radi zaštite prava i interesa brodaru u opsegu pomorskog plovidbenog posla, a takvih ovlaštenja u pasivnoj ulozi nema, a sve u skladu odredba čl. 33 Zakona o posadi brodova jugoslavenske trgovačke mornarice. Osim toga ističe da se zapovjednik broda svojevoljno iskrcao s broda 15. I 1973, pa je zapovjedništvo broda preuzeo prvi oficir broda, koji je kao i bivši zapovjednik ujedno i tužitelj protiv brodaru u sporu P-2578/72, koji je spor pravomoćno završen. Sve ovo kaže da zapovjednik ne može biti punomoćnik brodaru u pasivnoj ulozi.

Rješenje žalbom pobija tužitelj zbog povreda formalnog prava i predlaže da se pobijano rješenje ukine i dopusti dostava tužbe na ruke zapovjednika, odnosno zastupnika u postupku prodaje broda, odnosno da se odredi imenovanje zastupnika brodaru u prodaji broda.

Povredu prava tužitelj vidi u tome što smatra da prvostepeni sud pogrešno uzima da zapovjednik broda ne bi mogao biti zastupnik brodaru u pasivnoj ulozi, a napose da ne bi bio u smislu propisa Zakona o parničnom postupku ovlašten na primanje tužbe.

Ističe da analogna primjena našega zakona o posadi brodova i zaključivanje na osnovi njegovih propisa da zapovjednik broda ne bi bio ovlašten za primanje tužbe nema osnovu, jer se radi o inozemnom brodu na koji se ne mogu odnositi pa ni analogno propisi našega zakona, sve i kad bi se iz našega zakona mogao stvoriti takav zaključak, kako to čini nepravilno prvostepeni sud.

Konačno ističe da shvaćanje prvostepenog rješenja nije u skladu s ekonomijom postupka. Kad se mogu na ruke zapovjednika broda dostavljati privremene naredbe, ne postoji nikakav razlog a niti poseban propis da to ne bi vrijedilo i za tužbu.

Drugostepeni sud je žabu uvažio i predmet vratio prvostepenom sudu iz ovih razloga:

Prema općim principima prava u pogledu položaja zapovjednika broda u zemljama pomorskim, vrijedi načelo da je zapovjednik broda kad se nalazi s brodom van brodarova sjedišta zakonski zastupnik brodarov. Prema tomu zapovjednik broda ov-

lašten je da kao zakonski zastupnik zastupa broдача pred sudskim i upravnim organima i pokreće sve postupke i vrši pravne radnje u vezi s brodom i poslovanjem oko broда izuzev pravnih poslova za koje se traži specijalna punomoć, tj. takovih radnji koje su protivne položaju zapovjednika broда.

Obzirom na takav položaj zapovjednika broда, a napose kad se broд nalazi u inozemnoj luci, očito je da je zapovjednik broда kao zastupnik broдаров овлаšten na aktivne i pasivne procesne radnje, osim ovakovih procesnih radnja, tj. ograničenja predviđenih u čl. 89 Zpp-a.

Po nalazu ovoga suda zapovjednik broда kao zakonski zastupnik broдаров može poduzimati u ime broдача sve radnje u postupku u smislu čl. 74 Zpp-a, pa mu se kao zastupniku broдарову može dostaviti i tužba, sve dotle dok mu ne prestane овлаštenje i funkcija u smislu odredaba čl. 92, 93 i 94 Zpp-a.

Obzirom na izloženo, a kako je moguće zapovjedniku broда izvršiti dostavu tužbe na hrvatskom jeziku, ako se broд nalazi u luci sjedišta suda, to je valjalo pobijano rješenje ukinuti i riješiti kao u dispozitivu.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br. VI-S1-1222/72
od 18.I 1973.

Vijeće: dr Dušan Arneri, Gavro Bađovinac, Marijan Kristić

Prijevoz kamionom - Plaćanje vozarine - Načelo je transportnog prava da vozaru plaća vozarinu primalac - Stoga ako pošiljalac robe i vozar cestovnih motornih vozila izričito ne ugovore drukčije, vozarinu je dužan platiti primalac - Naime primitkom robe i tovarnog lista primalac pristupa transportnom ugovoru pod uvjetima zaključenim između vozara i pošiljaoca

Tužitelj je vozar cestovnih motornih vozila, a tuženik je primalac. Pošiljalac je treća osoba. Tužbom vozar traži da se primalac obveže na plaćanje vozarine u iznosu od din. 921,50 spp, a primalac se protivi plaćanju te vozarine.

Nije sporno da je pošiljalac naručio kod vozara transportnu uslugu i predao vozaru teret, da je tužitelj